

ON

Ο Καλός Θεός οικονόμησε , ώστε το ανδρόγυνο να συνδέεται με τέτοιου είδους αγάπη, που να εγκαταλείπουν ακόμη και τους γονείς τους και ο άνδρας και η γυναίκα. Αν δεν υπήρχε αυτή η αγάπη, δεν θα μπορούσαν να κάνουν δική τους οικογένεια. Ο σκοπός των γονέων λήγει μετά την αποκατάσταση των παιδιών. Στην συνέχεια τα παιδιά τους οφείλουν μόνον πολύ σεβασμό και τόση αγάπη, όση χρειάζεται προς τους γονείς. Δεν θέλω να πω με αυτό να μην αγαπούν τους γονείς τους, αλλά να έχουν πρώτα αγάπη μεγάλη μεταξύ τους και μετά να αγαπούν τους γονείς τους. Να είναι τόσο αγαπημένοι, ώστε από την άφθονη αγάπη που θα έχουν, να δίνουν και στους γονείς την υπερχειλίση της αγάπης τους και όλον τον σεβασμό τους και την ευγνωμοσύνη τους. Η αγάπη τους να είναι αρχοντική, για να φροντίζει ο ένας για τους γονείς του άλλου, όσο μπορεί περισσότερο.

Πολύ βοηθάει στην ομόνοια της οικογενείας, ο άνδρας , να αγαπάη την γυναίκα του περισσότερο από την μητέρα του και από κάθε αγαπητό και συγγενικό του πρόσωπο. Η αγάπη του προς τους γονείς του να διοχετεύεται δια μέσου της γυναίκας του. Το ίδιο φυσικά πρέπει να κάνη και η γυναίκα.

Γνωρίζω ανδρόγυνα που στις αρχές έχουν προβλήματα μεταξύ τους, επειδή η γυναίκα ή ο άνδρας αγαπάει την μάνα του με υπερβολική αγάπη . Αυτό ξεκινάει από το φιλότιμο που έχουν• νιώθουν μεγάλη ευγνωμοσύνη για την μάνα τους. Σιγά-σιγά όμως, όταν συνδεθούν μεταξύ τους, δεν θα υπάρχη πρόβλημα. Δεν θα ήταν φυσιολογικό, αν αγαπούσαν αμέσως ο ένας τον άλλον με τέτοια αγάπη που θα αναπλήρωνε την αγάπη της μάνας.

Όταν ο σύζυγος σέβεται τους γονείς του, αυτό είναι τιμή του, όπως και για τη νύφη είναι τιμή της να σέβεται και να αγαπά την πεθερά της, γιατί γέννησε τον άνδρα της, τον μεγάλωσε, και τώρα μεγάλον τον χαίρεται αυτή. Όλα αυτά μιλούν αθόρυβα στις ψυχές των παιδιών τους.

Η μάνα, όταν παντρέψη τον γιο της, επειδή πρώτα έβρισκε μεγάλη ανακούφιση από την αγάπη που της έδειχνε - και οι γέροι γίνονται ξανά σαν μωρά- , νιώθει, όπως νιώθει το μεγαλύτερο παιδί, όταν δη στην κοιλιά της μητέρας άλλο μωρό. Βλέπεις, αν δεν κόψη κανείς τα πάθη, όταν είναι νέος, όσο μεγαλώνει, εξασθενεί η θέληση και τα πάθη αυξάνουν περισσότερο. Η νύφη όμως δεν πρέπει να το παρεξηγήση αυτό. Αν μάλιστα φροντίζη την ηλικιωμένη πεθερά της, ας κάνη λίγη υπομονή, για να μη χάση τον μισθό που αποταμιεύει από την φροντίδα που της προσφέρει. Αν τώρα υπηρετή με υπομονή την πεθερά της, αργότερα, όταν περάση η ταλαιπωρία, θα χαίρεται για το καλό που της πρόσφερε.

Φυσικά και η πεθερά πρέπει να αγαπάη τις νύφες της σαν κόρες της. Η γιαγιά μου- η μητέρα του πατέρα μου- αγαπούσε την μητέρα μου πιο πολύ από τον πατέρα μου. Όταν παντρεύτηκαν τα αδέρφια μου, έλεγαν οι γειτόνισσες: «Τώρα που θα έρθουν οι νυφάδες...». Και η μητέρα μου τις έλεγε: «Γιατί το λέτε αυτό; Εμένα η πεθερά μου με αγαπάει πιο πολύ και από την κόρη της. Γιατί κι εγώ να μην αγαπάω έτσι τις νύφες μου;». Και πράγματι τις αγαπούσε κι εκείνη σαν κόρες της.

Από το βιβλίο «Οικογενειακή ζωή»

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

ΛΟΓΟΙ Δ΄

ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ

«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ»

ΣΟΥΡΩΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πηγές: gonia.gr- ahdoni.blogspot.gr